

[Alfred Jensen.]

om det egentlig er rimeligt, at man kræver en saadan Uddannelse, før den unge Mand kan komme til Søs. Man maa ogsaa spørge sig selv, om det er rimeligt, at man, uden Hensyn til om den unge Mand egner sig for Søen, ønsker, at han gennemgaar et saadant Kursus. Det koster dog Penge, baade for Samfundet og for den enkelte. Jeg ved, at andre Fag i den senere Tid er gaaet over til, hvad skal man sige, at prøve de unge Mennesker, inden man lader dem indgaa i et Læreforhold. Man lader dem se lidt paa Fagets Forhold, før Kontrakt oprettes. Jeg vil mene, at det ogsaa vil være rimeligt for Søfolkene, at de faar Lov til at snuse til Søen, før man saa at sige sætter dem paa Skolebænken. Derfor tror jeg, man bør overveje, om de 6 Maaneder, der har været Tale om som en Friperiode for Undervisning, ikke bør indføres i Loven i Stedet for det, der nu staar.

Dernæst er der selve Formaalet med Skolen. Vi kan i mit Parti naturligvis intet have at indvende imod, at der sikres Søfarten gode og velegnede Folk, det er vel særdeles rimeligt, men alligevel giver det Anledning til Eftertanke, naar man ser, hvad der staar i Bemærkningerne om, at der skal foregaa en Sortering af Tilgangen, saa uheldige og uegnede kan skilles ud. Jeg ved ikke, hvem der er tænkt paa. I øvrigt er jeg ikke klar over, hvad man kan se paa unge Mennesker fra 15—18 Aar paa en Skole; jeg er ikke klar over, om man kan afgøre, om de egner sig for Søen. Jeg vil dog tro, at der skal en længere Periode til, og at de unge Mennesker skal have været til Søs først. Men dernæst har jeg visse Betæneligheder ved det, der her staar. Hvis man anlagde lignende Betragtninger ved andre Fag, hvor skal saa de uheldige og uegnede Elementer, der er Tale om, gaa hen for at faa Arbejde? Jeg ved ikke, om man ved uheldige og uegnede Elementer tænker paa unge Mennesker, der har været under Forsorg, under Børneværnet. Hvis det er Tilfældet, saa maa jeg da i hvert Fald meget stærkt advare imod en saadan Frasortering. Det kniber allerede nok for disse unge Mennesker at begaa sig fremefter i Tiden. Statsbanerne, Postvæsenet og vistnok ogsaa adskillige andre Statsinstitutioner ønsker ikke at tage saadanne unge Mennesker i Arbejde. Kan de

nu heller ikke komme til Søs og maaske heller ikke komme ind i forskellige andre Fag, hvad bliver der saa af dem? Det kan da vel ikke være Hensigten, at unge Mennesker, der har forset sig paa et eller andet Tidspunkt, ikke skal have Mulighed for at rette sig igen og komme ind i det normale Erhvervsliv, og jeg har den Opfattelse, at man ikke er i Stand til at bedømme, om de 15—18-aarige er egnede til at være søfarende eller ej. Derfor har jeg nogen Betænelighed her ved denne motiverende Sætning i Bemærkningerne.

Endelig angaaende Udgifterne. Jeg har mine Tvivl om, at der er foretaget den rette Fordeling af Udgifterne paa det offentlige og paa Erhvervet. Jeg har den Opfattelse, at Erhvervet bør yde noget mere, men det er naturligvis et Problem, der kan overvejes i Udvalget. Naar jeg nævner det her, er det ikke mindst, fordi jeg hørte, at det ærede Medlem Hr. Qvist Hansen fremsatte Ønsket om, at Erhvervet vilde stille Legater til Raadighed, saa flere kunde komme paa Skole end ellers. Naar der allerede her ved Forslagets første Behandling fra Regeringspartiets Ordfører kan fremsættes et saadant Ønske, saa tyder det dog paa, at der ogsaa andre Steder er Tvivl om, hvorvidt de Midler, der her stilles til Raadighed, er tilstrækkelige for en betryggende Uddannelse.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilsige vor Medvirken til Gennemførelse af en Lov, som sikrer en forsvarlig Uddannelse af Søfolkene. Jeg haaber, at det vil gaa forholdsvis hurtigt, saa den ikke kommer til at vente længe paa sig.

Gudrun Bjørner: Mit Parti maa principielt være Modstander af, at man drager denne Uddannelse ind under Staten. Det har vist sig, at det private Initiativ, f. Eks. Skibsreder Lauritzens Firma, har taget Initiativ til en Uddannelse paa dette Omraade, som man fra alle Sider har anerkendt som udmærket, og hvis Staten afholder sig fra at gribe ind her, kan man anse det for rimeligt, at de øvrige Skibsrederier vil opbygge den Undervisning, som de finder paa-krævet. Ved at overlade denne Undervisning til Skibsrederne, som er økonomisk og paa anden Maade interesserede i, at den bliver bedst mulig, kan man sikre, at man